

[Indenrigsministeren.]

kommunale grundbeskatning, dels af det grundlag, hvorpå sognekommunernes bidrag til amtskommunen udskrives.

Medens den amtskommunale grundskyldpromille efter de gældende regler fastsættes til en sådan størrelse, at der herved opnås dækning af halvdelen af amtskommunens udskrivningsbehov, dog at promillen som nævnt ikke må overstige 14, går det foreliggende forslag ud på, at der forlods skal udskrives grundskyld med 4 promille. Af den herefter resterende udskrivning udskrives yderligere efter forslaget halvdelen som grundskyld, dog at den samlede grundskyldpromille ikke må overstige 20. Den forhøjelse af den amtskommunale grundbeskatning, der vil blive en følge af disse ændringer, må ses i forbindelse med den foreslåede ophævelse af statsgrundskylden, idet regeringen har fundet, at denne grundskylds bortfald ikke uden videre bør komme grund-ejerne i amtskommunen til gode, men i hvert fald delvis tjene som et forøget kommunalt beskatningsgrundlag.

Også for den del af den amtskommunale udskrivning, der pålignes sognekommunerne, foreslås som nævnt ændrede regler. Den gældende ordning, hvorefter denne udskrivning sker med halvdelen i forhold til summen af de enkelte kommuners grundværdier og med halvdelen i forhold til summen af de skattepligtige indkomster i hver af de pågældende kommuner, har man ment at burde foreslå ændret derhen, at udskrivningen fremtidig sker med en femtedel efter grundværdierne og fire femtedele efter indkomsterne. Dette fordelingsforhold svarer så nogenlunde til det forhold, i hvilket sognekommunerne gennemsnitligt selv tilvejebringer deres skatteindtægter på grundværdier og indkomster.

Der foreslås endelig en noget ændret opgørelse af den indkomstmasse, der skal lægges til grund ved fordelingen med henblik på også ad denne vej at afpasse bidraget til amtskommunen bedst muligt efter den enkelte sognekommunes økonomiske bæreevne.

Idet jeg i øvrigt om de nærmere enkeltheder tillader mig at henvise til de to lovforslag og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslagene til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal endvidere herved tillade mig for

det høje ting at fremsætte *forslag til lov om svangerskabshygiejne.*

Lovforslaget svarer i alt væsentligt til et udkast, som er udarbejdet af et udvalg, som den 3. juni 1964 blev nedsat af sundhedsstyrelsen på foranledning af indenrigsministeriet, efter at seksualoplysningsudvalget havde rettet henvendelse til indenrigsministeriet om gennemførelse af svangerskabskommissionens forslag om, at der efter en fødsel (eller abort) skal tilbydes kvinderne vejledning i svangerskabsforebyggelse.

Efter den gældende lov om svangerskabs-hygiejne kan kvinder i anledning af svangerskab vederlagsfrit få foretaget indtil 3 forebyggende helbredsundersøgelser hos en læge og indtil 7 forebyggende helbredsundersøgelser hos en jordemoder. Dette foreslås ændret til indtil 5 forebyggende helbredsundersøgelser hos en læge, heraf 3 under svangerskabet, og indtil 6 forebyggende helbredsundersøgelser hos en jordemoder.

Det foreslås endvidere, at lægen ved den første undersøgelse efter svangerskabets afslutning skal give oplysning om de sundhedsmæssige problemer i forbindelse med et eventuelt nyt svangerskab. Lægen skal herunder enten tilbyde vejledning om anvendelse af svangerskabsforebyggende metoder eller, hvis han ikke ønsker selv at yde sådan vejledning, henvise til en mødre-hjælpsinstitution eller til en anden lægelig vejledning.

Den anden undersøgelse efter svangerskabet er tænkt at skulle tjene til kontrol af, at kvinder har forstået den givne vejledning om anvendelsen af den tilrådede svangerskabsforebyggende metode.

Reglerne om fribefordring foreslås udvidet, således at der ikke blot som hidtil ydes fribefordring til én helbredsundersøgelse under svangerskabet, men tillige fribefordring til den eller de lægeundersøgelser, som foretages efter svangerskabets ophør, og hvorunder vejledning angående svangerskabsforebyggelsesmetoder eventuelt ydes.

Baggrunden for lovforslagets § 4 er ønsket om at lovfæste adgangen til at lade undersøgelse af blodprøver fra rhesusimmuniserede kvinder foregå andre steder end på statens seruminstitut.

Endelig søges der i § 5 indført hjemmel til at yde jordemoderen honorar for de besøg,